

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 16 maja 2017 r.

Pozycja 35

POSTANOWIENIE z dnia 20 kwietnia 2017 r. Sygn. K 29/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska – przewodniczący
Henryk Cioch
Lech Morawski
Piotr Pszczółkowski
Michał Warciński – sprawozdawca,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 2017 r., wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o zbadanie zgodności:

- 1) art. 12 § 1, 2 i 3 w związku z art. 13 § 2 oraz w związku z art. 1 § 1 i 2, art. 2, art. 3 § 1 pkt 1, art. 7 § 2 i art. 9 § 2 oraz w związku z art. 12 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177) w zakresie, w jakim przyznają Prokuratorowi Generalnemu, będącemu jednocześnie Ministrem Sprawiedliwości, który sprawuje nadzór administracyjny nad sądami powszechnymi, prawo do ujawniania „w szczególnie uzasadnionych przypadkach także innym osobom”, jak również mediom, informacji zgromadzonych w toku postępowania przygotowawczego, także bez zgody prokuratora prowadzącego to postępowanie, w szczególności prawo do ujawniania informacji z toczących się postępowań przygotowawczych dotyczących przestępstw popełnionych przez sędziów lub asesorów sądowych są niezgodne z art. 2, art. 7, art. 10, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 51 ust. 2, art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 i 2 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284),
- 2) art. 12 § 2 ustawy powołanej w pkt 1 w zakresie, w jakim pozwala na ujawnianie informacji z toczącego się postępowania przygotowawczego jedynie z powołaniem się na „ważny interes publiczny” i tym samym wyłącza ochronę słusznego interesu uczestników postępowania z art. 2, art. 7, art. 10, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 51 ust. 2, art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 i 2 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- 3) art. 19 § 4 ustawy powołanej w pkt 1 w zakresie, w jakim dotyczy sędziów i asesorów sądowych, w tym sędziów sądów powszechnych, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego z art. 2, art. 7, art. 10, art. 32 ust. 1 i 2, art. 42 ust. 3, art. 173, art. 178

ust. 1 oraz art. 181 Konstytucji, a także art. 6 ust. 1 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
4) art. 38 ustawy powołanej w pkt 1 w zakresie w jakim dopuszcza możliwość pełnienia przez sędziego w stanie spoczynku funkcji doradcy Prokuratora Generalnego lub Prokuratora Krajowego, a także w zakresie w jakim wyłącza stosowanie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, ze zm.) o sprzeciwie wobec podjęcia przez sędziów w stanie spoczynku dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia z art. 2, art. 7, art. 10 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1, art. 173 oraz art. 178 ust. 1 i 3 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Krajowa Rada Sądownictwa w uchwale nr 365/2016 z 13 maja 2016 roku wniosła o stwierdzenie, że: 1) art. 12 § 1, 2 i 3 w związku z art. 13 § 2 oraz w związku z art. 1 § 1 i 2, art. 2, art. 3 § 1 pkt 1, art. 7 § 2 i art. 9 § 2 oraz w związku z art. 12 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177; dalej: prawo o prokuraturze) są niezgodne z art. 2, art. 7, art. 10, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 51 ust. 2, art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 i 2 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284; dalej: Konwencja), w zakresie, w jakim przyznają Prokuratorowi Generalnemu, będącemu jednocześnie Ministrem Sprawiedliwości, który sprawuje nadzór administracyjny nad sądami powszechnymi, prawo do ujawniania „w szczególności uzasadnionych przypadkach także innym osobom”, jak również mediom, informacji zgromadzonych w toku postępowania przygotowawczego, także bez zgody prokuratora prowadzącego to postępowanie, w szczególności prawo do ujawniania informacji z toczących się postępowań przygotowawczych dotyczących przestępstw popełnionych przez sędziów lub asesorów sądowych; 2) art. 12 § 2 prawa o prokuraturze jest niezgodny z art. 2, art. 7, art. 10, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1, art. 47, art. 51 ust. 2, art. 173 i art. 178 ust. 1 Konstytucji oraz art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 i 2 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji w zakresie, w jakim pozwala na ujawnianie informacji z toczącego się postępowania przygotowawczego jedynie z powołaniem się na „ważny interes publiczny” i tym samym wyłącza ochronę słusznego interesu uczestników postępowania; 3) art. 19 § 4 prawa o prokuraturze jest niezgodny z art. 2, art. 7, art. 10, art. 32 ust. 1 i 2, art. 42 ust. 3, art. 173, art. 178 ust. 1 oraz art. 181 Konstytucji, a także art. 6 ust. 1 w związku z art. 14 i preambułą Konwencji w zakresie, w jakim dotyczy sędziów i asesorów sądowych, w tym sędziów sądów powszechnych, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego; 4) art. 38 prawa o prokuraturze jest niezgodny z art. 2, art. 7, art. 10, art. 45 ust. 1, art. 173 oraz art. 178 ust. 1 i 3 Konstytucji w zakresie, w jakim dopuszcza możliwość pełnienia przez sędziego w stanie

spoczynku funkcji doradcy Prokuratora Generalnego lub Prokuratora Krajowego, a także w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, ze zm.) o sprzeciwie wobec podjęcia przez sędziów w stanie spoczynku dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia.

Wniosek Krajowej Rady Sądownictwa wraz z uchwałą nr 366/2016 z 13 maja 2016 r. upoważniającą wskazanych w niej sędziów: SSN Katarzynę Gonere, SSA Jana Kremera, SSA Janusza Drachala do występowania w imieniu Krajowej Rady Sądownictwa przed Trybunałem Konstytucyjnym, wpłynął do Trybunału 19 maja 2016 r.

2. W piśmie z 11 lipca 2016 r. (wpłynęło do Trybunału Konstytucyjnego 12 lipca 2016 r.) stanowisko w sprawie wyraził Rzecznik Praw Obywatelskich.

3. Uchwałą nr 73/2017 z 8 marca 2017 r. Krajowa Rada Sądownictwa wycofała wniosek złożony uchwałą nr 365/2016 z 13 maja 2016 r. Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa nr 73/2017 z 8 marca 2017 r. wpłynęła do Trybunału Konstytucyjnego 16 marca 2017 r.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: otpTK) wnioskodawca może wycofać wniosek do rozpoczęcia rozprawy.

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego przyjmowano, że prawo do cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy zależy od swobodnego uznania wnioskodawcy i jest jednym z przejawów zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem (por. postanowienia TK z: 4 marca 1999 r., sygn. SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26; 8 marca 2000 r., sygn. K 32/98, OTK ZU nr 2/2000, poz. 64; 13 września 2000 r., sygn. K 24/99, OTK ZU nr 6/2000, poz. 192; 9 września 2002 r., sygn. K 43/01, OTK ZU nr 5A/2002, poz. 69; 27 maja 2003 r., sygn. K 43/02, OTK ZU 5A/2003, poz. 45; 27 listopada 2006 r., sygn. K 44/05, OTK ZU 10A/2006, poz. 163; 15 stycznia 2007 r., sygn. K 17/06, OTK ZU 1A/2007, poz. 6; 13 marca 2007 r., sygn. K 3/06, OTK ZU 3A/2007, poz. 35; 15 lipca 2010 r., sygn. K 21/09, OTK ZU 6A/2010, poz. 64; 17 listopada 2010 r., sygn. K 6/10, OTK ZU 9A/2010, poz. 113; 22 listopada 2011 r., sygn. K 16/09, OTK ZU 9A/2011, poz. 101; 16 czerwca 2015 r., sygn. K 30/13, OTK ZU 6A/2015, poz. 92; 6 lipca 2016 r., sygn. K 10/14, OTK ZU A/2016, poz. 53; 6 lipca 2016 r., sygn. K 21/16, OTK ZU A/2016, poz. 54). Pogląd ten pozostaje aktualny również po wejściu w życie ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Na tle art. 56 ust. 2 pkt 1 oraz art. 59 ust. 1 pkt 1 otpTK cofnięcie wniosku przed rozpoczęciem rozprawy nie podlega kontroli Trybunału Konstytucyjnego. Oznacza to, że skuteczne cofnięcie wniosku powoduje konieczność umorzenia postępowania.

W związku z tym, że niniejsze postępowanie zostało wszczęte i nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) stosuje się do niego przepisy ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny orzekł jak w sentencji.